

Arrest

“DIT ARREST WERD VERBETERD DOOR HET ARREST NR 189783 van 17/07/2017”

nr. 189 977 van 14 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2017 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2017 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juli 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2017 om 14.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TANGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 juli 2014 vraagt de verzoekende partij de verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie aan, als echtgenoot. Op 26 januari 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 12 juli 2017 komt de verzoekende partij aan met een vlucht vanuit Doha. Zij is op dat moment in het bezit van een paspoort en van een F-kaart. Bij controle door de grenspolitie is gebleken dat de F-kaart gesupprimeerd was.

Op 12 juli 2017 neemt de verwerende partij de beslissing tot teruggrijping. Diezelfde dag werd de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats genomen. Dit zijn de thans bestreden beslissingen. Dit is de eerste bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

*“BESLISSING TOT VASTHOUDING IN EEN WELBEPAALE AAN DE GRENS GELEGEN PLAATS
DECISION DE MAINTIEN DANS UN LIEU DETERMINE SITUE A LA FRONTIERE*

Bruxelles, 12.07.2017

Brussel, 12.07.2017

Gelet op het artikel 74/5, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991; Vu l'article 74/5, § 1er, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 18 juillet 1991;

Overwegende dat de genaamde M. M., Z., de persoon die verklaart te heten Considérant que le (la) nommé(e) M. M., Z., la personne qui déclare se nommer geboren te L., op 10.06.1985, van nationaliteit Pakistan (te zijn), né(e) à L. I (...)1985, (être) de nationalité Pakistan, met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven. peut, en application des dispositions de la loi du 15 décembre 1980, être refoulé(e) par les autorités chargées du contrôle aux frontières. Overwegende dat de teruggrijping van M. M., Z. niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en betrokkene steeds ter beschikking moet zijn van de vervoerder, die verplicht is de teruggrijping zo snel mogelijk te realiseren, wordt het noodzakelijk geacht betrokkene vast te houden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats om de teruggrijping te waarborgen.

Considérant que le refoulement de M. M., Z. ne peut être exécuté immédiatement et qu'il/elle doit de manière permanente être à la disposition du transporteur obligé d'effectuer un prompt refoulement, il est estimé nécessaire de maintenir l'intéressé(e) dans un lieu déterminé situé à la frontière afin de garantir le refoulement.

In uitvoering van het bovengenoemd artikel 74/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om betrokkene vast te houden te Steenokkerzeel, transitcentrum Caricole.

En exécution de l'article 74/5, § 1er, 1°, de la loi du 15 décembre 1980, il est décidé de maintenir l'intéressé(e) à Steenokkerzeel, au centre de transit Caricole.

Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Pour le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

[...]"

Dit is de tweede bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“TERUGDRIJVING

Op 12.07.2017 ..... om ..... uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT....., werd door ondergetekende, ... 1

de heer / mevrouw :

naam M. M. voornaam Z.

geboren op (...)1985 te L. geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Pakistan wonende te [...]

houder van het document PP nummer (...)

afgegeven te Pakistan op : 04.08.2016

houder van het visum nr. [...] van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Doha met vlucht QR193, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

□ (C) *Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)*

Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van een Pakistaans paspoort en een gesupprimeerde F kaart waardoor dit document niet visumvervangend is [...]”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Inzake de in de bestreden beslissing opgenomen beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering dient te worden gesteld dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 7, derde lid, van de Vreemdelingenwet en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten

3.1. Wat betreft de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. Verzoeker wijst er immers terecht op dat hij reeds van zijn vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. De verwerende partij stelt dat het hoogdringende karakter van de vordering ook niet ter discussie staat.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 8 van het EVRM.

3.2.1.1. De verzoekende partij argumenteert dat de motieven van de bestreden beslissing inadequaaf zijn, daar ze te beperkt zijn en niet onderbouwd worden door objectieve elementen. De verzoekende partij spreekt zelf van een arbitraire beslissing. Vervolgens gaat de verzoekende partij in op artikel 8 van het EVRM en wijst op haar gezondheidstoestand. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

3.2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt:

“In een enig middel stelt verzoeker een schending voor van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de artikelen 3 en 8 EVRM.

Hij betoogt dat de inmenging in een gezins- of privéleven kan kaderen binnen de immigratiecontrole, maar meent dat de inmenging in casu niet noodzakelijk was in een democratische samenleving. De beslissing zou arbitrair zijn en strijdig aan artikel 3 EVRM.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker een theoretische uiteenzetting geeft van artikel 8 EVRM en meer bepaald van de omstandigheden waarin de overheid zich mag inmengen in het recht op een gezins- of privéleven.

Daar hij zich beroept op artikel 8 EVRM, komt het in de eerste plaats aan hem toe om het bestaan van een effectief beleefd gezins- of privéleven, dat zou vallen onder de bescherming van voormelde hogere rechtsnorm, in concreto aannemelijk te maken.

Verzoeker licht hieromtrent niets toe.

Hij toont niet aan waaruit zijn gezins- of privéleven zou bestaan. Onder het moeilijk te herstellen ernstig nadeel spreekt hij van zijn “naasten” zonder bepaalde personen bij naam te noemen. Daar het bestaan van een privé- of gezinsleven niet wordt aangetoond, kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op de bescherming geboden door artikel 8 EVRM, dat bovendien niet absoluut is.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat hij op 12 juli 2017 verklaarde zo snel mogelijk te willen terugkeren.

Louter ten overvloede blijkt uit de gegevenshistoriek van verzoeker dat mevr. Scurtu Aline, in functie van wie hij een verblijfskaart heeft bekommen, reeds op 5 mei 2015 werd gesupprimeerd. (zie bijlage)

Waar hij zich beroept op een schending van artikel 3 EVRM, beperkt hij zich betoog tot de bewering dat de beslissing strijdig zou zijn met voormelde hogere rechtsnorm. Hij laat opnieuw na een schending van deze hogere rechtsnorm in concreto uiteen te zetten door middel van een begin van bewijs. Het onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Verzoeker verwijst naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, doch zet niet uiteen op welke wijze deze artikelen zouden zijn geschonden. Het onderdeel van het middel is onontvankelijk.

De middelen zijn onontvankelijk, minstens niet ernstig.”

3.2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De verzoekende partij betoogt dat zij verrast was door de supprematie van haar verblijfskaart nu zij op 15 juni 2017 uit België vertrokken is en dat zij op grond van gezinshereniging over een geldige F-kaart beschikte. Zij begrijpt de redenen van de bestreden beslissing niet. De verwerende partij betwist niet dat betrokkene over een verblijfsrecht beschikt, evenwel is de verblijfskaart gesupprimeerd.

Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat er in het administratief dossier geen spoor is van een beslissing tot supprimering van de F-kaart van de verzoekende partij. Het administratief dossier bevat een attest van afneming van 12 juli 2017 daar “gesupprimeerde kaart”. Uit het verslag van de grenscontrole en de bestreden beslissing blijkt dat de Belgische verblijfskaart waarmee de verzoekende partij zich aanbood te Zaventem op 12 juli 2017 werd gesupprimeerd omwille van ambtshalve schrapping op het adres waar de verzoekende partij ingeschreven was. De supprematie van de F-kaart vormt de rechtsgrond van de terugnrijving waarvan de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt. Hoewel uit het verslag van de grenscontrole blijkt dat de beslissing om de verblijfstitel van de verzoekende partij te supprimeren, is ingegeven door een ambtshalve schrapping, hebben zowel de verzoekende partij als de Raad het raden naar de juridische grondslag waarop deze beslissing rust. Een en ander klemt des te meer nu *prima facie* in de Vreemdelingenwet niet is voorzien in de mogelijkheid tot het “supprimeren” van een verblijfstitel, laat staan van de rechtsgronden daartoe en de rechtsgevolgen ervan. Daarenboven doet een supprematie van de verblijfskaart geen afbreuk aan het gegeven dat de verzoekende partij verblijfsgerechtigd is in België. Immers laat de loutere vaststelling dat de verzoekende partij op 11 mei 2017 ambtshalve zou geschrapt zijn van het adres waar zij ingeschreven was niet zonder meer toe te besluiten dat zij niet langer een recht op verblijf van langer dan drie maanden kan laten gelden. Een ambtshalve schrapping laat toe te concluderen dat de verzoekende partij geen gekende officiële woonplaats heeft in het Rijk. Het gegeven dat een vreemdeling voor een korte periode het Rijk verlaat, doet op zich zijn/haar recht op verblijf niet teniet. De wetgever heeft in artikel 19 van de Vreemdelingenwet in dit verband duidelijk aangegeven dat een vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en die het Rijk verlaat gedurende één jaar het recht op terugkeer kan laten gelden. De voorwaarden in verband met het recht

op terugkeer worden verduidelijkt in artikel 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 39, § 7 van dit koninklijk besluit stelt in dit verband dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrappt door het gemeentebestuur wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

In casu argumenteert de verwerende partij niet dat de verzoekende partij het rijk gedurende meer dan een jaar verlaten heeft. Ook bevat het rechtsplegingsdossier geen enkele indicatie dat de verzoekende partij het Rijk voor meer dan een jaar verlaten heeft. De verzoekende partij betoogt dat zij op 15 juni 2017 België verlaten heeft, wat niet betwist wordt door de verwerende partij. Het administratief dossier bevat voorts een kopie van een deel van het paspoort van de verzoekende partij waaruit blijkt dat zij een Pakistaanse inreisstempel heeft op 16 juni 2017.

Er is geen concrete aanwijzing voorhanden in het dossier dat werd beslist dat de verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd zou zijn in België. Ook ter terechtzitting wordt geen dergelijke beslissing voorgelegd. De verzoekende partij kon zich verder te Zaventem ook identificeren aan de hand van haar geldig Pakistaans paspoort, zodat er geen enkele betwisting lijkt te bestaan dat de verzoekende partij de persoon is die in België verblijfsgerechtigd is en dat de eerder gesupprimeerde verblijfskaart wel degelijk haar toebehoort en in wezen een correcte veruitwendiging uitmaakt van haar verblijfsrechtelijke situatie in België. De betreffende verblijfskaart is in beginsel ook geldig tot 26 januari 2020. Er wordt ook niet aannemelijk gemaakt dat de verzoekende partij langer dan één jaar afwezig was uit het Rijk.

Prima facie stelt de Raad vast dat verwerende partij, gelet op bovenstaande vaststellingen, ten onrechte de verzoekende partij het recht op terugkeer heeft ontegensprekend.

Bovendien bepaalt artikel 3 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een vreemdeling slechts kan worden teruggedreven "*behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen*" en artikel 43 van de Vreemdelingenwet dat de binnenkomst en het verblijf aan burgers van de Unie en hun familieleden slechts mogen geweigerd worden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of van volksgezondheid. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing nergens naar één van voormelde redenen verwezen en er is geen concrete aanwijzing voorhanden in het dossier dat werd beslist dat de verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd zou zijn in België.

Gezien voorgaande vaststellingen maakt de verzoekende partij *prima facie* een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aannemelijk.

Het middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, daar de bestreden beslissing *prima facie* geen juridische grondslag lijkt te hebben gelet op het gestelde in de bespreking van het middel.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te worden bevolen.

3.4. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten met onmiddellijke terugleiding naar de grens wordt bevolen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2017 tot afgifte van een bevel tot teruggrijping (bijlage 11), wordt bevolen.

Artikel 2

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2017 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, wordt verworpen.

Artikel 3

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS